

ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΣΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΒΟΛΟΥ

Φοιτήτρια: ΒΑΪΡΑΜΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: ΓΑΒΡΗΛΟΥ ΕΒΕΛΥΝ

Περίληψη

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας αφορά την κωδικοποίηση ενός γενικού συστήματος κατασκευών καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος, οι οποίες παρεμβάλλονται μέσα στον ιστό της πόλης. Μέσα από την κατασκευή ενός πολυχώρου τέχνης δίπλα στο Τελωνείο του Βόλου στην περιοχή των Παλαιών, δίπλα στο θαλάσσιο μέτωπο, στο οποίο περιλαμβάνονται εργαστήρια, αίθουσες προβολών και θεάματος, χώροι διημέρευσης και διδασκαλίας, προτείνονται διάφοροι τρόποι εισχώρησης και σύνδεσης προϋπαρχόντων φορέων με καινούρια στοιχεία. Οι τρόποι με τους οποίους μπορεί να επιτευχθεί αυτό μπορεί να είναι: είτε η προσθήκη καινούριων όγκων που ενσωματώνονται στους παλαιότερους (εμβόλιμοι σε κομβικά σημεία), είτε με την αφαίρεση κάποιων μη δομικών στοιχείων, των οποίων το κενό είναι ικανό να οριοθετήσει αισθητικά ενδιαφέροντες και πρακτικούς χώρους, είτε τέλος με τις χρήση συνδετικών στοιχείων, όπως σκάλες, ράμπες, καθώς και διάδρομοι επικοινωνίας. Πρακτικά δηλαδή μπορεί να προκύψει ένα κτριακό μοτίβο σε περιπτώσεις πυκνής δόμησης και έλλειψης χώρου, ως αποτέλεσμα προσθηκών, αφαιρέσεων ή και αντικαταστάσεων.

Στην κύρια περιοχή όπου μελετάται μπορεί κανείς να παρατηρήσει και τις 3 περιπτώσεις συνδέσεων. Από το βασικό όγκο έχουν αφαιρεθεί τμήματα, δημιουργώντας μια ημιυπαίθρια πλατεία κ έναν υπαίθριο χώρο στο ισόγειο και πρώτο όροφο αντίστοιχα. Πέραν των βασικών στοιχείων του ισόγειου, όπως το γραφείο ενημέρωσης, το αμφιθέατρο προβολών και το φουαγιέ ως χώρος ανάπαυσης, παρατηρούμε το δεύτερο στοιχείο σύνδεσης: το διάδρομο επικοινωνίας, ο οποίος συνεχίζει και διατρέχει το επόμενο επίπεδο του συγκροτήματος, φέρνοντας τον άνθρωπο σε επαφή με τη αίθουσα ψηφιακού υλικού, την αίθουσα Η/Υ και την κεντρική σκηνή του συγκροτήματος, η οποία καταλαμβάνει και το μεγαλύτερο τμήμα του. Με προσθήκη ισχυρών δομικών υλικών στις στέγες των πέτρινων αποθηκών του Τελωνείου έχουμε τη δημιουργία μεταλλικών αιθουσών πάνω από αυτές, οι οποίες χρησιμοποιούνται για καλλιτεχνικά δρώμενα, για περίπατο, παρατήρηση, αλλά και ξεκούραση. Τέλος, έχουμε την οριοθέτηση κάποιων χώρων μέσα στις πέτρινες αποθήκες, που χρησιμοποιούνται ως εργαστήρια τεχνών.

Summary

The topic of the thesis project is based on the codification of a general system of constructions that have to do with any form of art , which is inserted into the city. Through the construction of a multiplex at the area of Palaia, next to the waterfront , which includes workshops , projection halls and auditoriums , living rooms and teaching halls , there comes a suggestion of several ways of penetration and connection of the existing buildings with new particles. The ways in which this can be achieved can be either adding new volumes that comprise older (intercalary in basic points) , by removing some non-structural elements , the empty space of which is able to define aesthetically interesting and practical spaces , or even the use of connection particles, such as stairs , ramps and walkways . There could practically be a creation of a building pattern in cases of dense housing and lack of space , as a result of additions , deletions or substitutions of volumes.

In the main area studied one can observe all three cases of connections . From the main volume volumes have been removed , creating a semi-open square on the ground floor and an open space on the first floor. Apart from the basic elements of the ground floor as the information office , the auditorium and the foyer used as a rest area , one can observe the second connection particle : the corridor, which continues and runs the next level of the complex , bringing one into direct contact with the hall of digital material , the computer and the main stage of the complex, which occupies the largest part. By adding strong building materials on the roofs of the old stone warehouses of the area we have the creation of metallic halls above them, which are used for cultural events for walks , observation, and rest. Finally , we have the creation of some spaces within the stone warehouses , used as art workshops.

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγικά στοιχεία
 - A. Ο βόλος ως πόλη καλλιτεχνών
 - B. Η έρευνα
 - Γ. Τα αποτελέσματα
 - Δ. Οι φορείς
2. Κύριο μέρος
 - A. Το θέμα
 - B. Έννοιες
 - Γ. Πρόγραμμα χρήσεων
3. Επίλογος
4. Βιβλιογραφία

1. Εισαγωγικά στοιχεία

A. Ο Βόλος ως πόλη καλλιτεχνών

Ο Βόλος είναι μία πόλη με πλούσια ιστορία, που έχει παίξει από το παρελθόν σημαντικό ρόλο στα ιστορικά γεγονότα της Ελλάδας. Η καίρια γεωγραφική θέση της πόλης σε συνδυασμό με τις αρκετά καλές κλιματολογικές συνθήκες την έχει ανάγει σε κέντρο προσέλευσης μεγάλου αριθμού ανθρώπων που έγιναν μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής. Εκτός από τα παραπάνω, ο Βόλος ήταν και παραμένει ακόμη ένα κέντρο πολιτισμού και τέχνης, από το οποίο προήλθαν πολλοί σημαντικοί καλλιτέχνες στο παρελθόν, ενώ συνεχίζουν να λαμβάνουν μέρος πολλά καλλιτεχνικά δρώμενα.

Εδώ και αρκετά χρόνια, έχει αυξηθεί ο αριθμός των φορέων, οι οποίοι υποστηρίζουν δρώμενα για το κοινό, όπως και μία σειρά καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, που σκοπό έχουν να διδάξουν στον άνθρωπο μία συγκεκριμένη τέχνη, βοηθώντας τον να διευρύνει τους ορίζοντές του. Καλλιτεχνικές δραστηριότητες όπως η μουσική, η ζωγραφική, το θέατρο, ο χορός έχουν μεγάλη απήχηση και όλο και περισσότεροι άνθρωποι προσπαθούν να συμπεριλάβουν τουλάχιστον ένα από αυτά στον ελεύθερο χρόνο τους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ο τομέας της τέχνης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το Δήμο, αφού οι δραστηριότητες αυτού του τύπου είναι πολύτιμες για τον άνθρωπο.

Η αναζήτηση του θέματος της διπλωματικής εργασίας ξεκίνησε από το γεγονός ότι «η τέχνη βρίσκεται παντού, δεν υπάρχουν περιορισμοί». Και ακριβώς επειδή υπάρχει η αναγκαιότητα για την τέχνη στη ζωή μας και για οποιαδήποτε καλλιτεχνική έκφραση, ως προϊόν της ανθρώπινης δημιουργίας, δεν θα πρέπει να περιορίζεται από παράγοντες, όπως η έλλειψη χώρου και γενικότερα των κατάλληλων υποδομών που απαιτείται για την κάθε μορφή της τέχνης. Έτσι λοιπόν ο αρχικός στόχος ήταν η συλλογή πληροφοριών για την πόλη του Βόλου σε σχέση με την ποσότητα, την ποιότητα και τις δυνατότητες λειτουργίας χώρων, όπως εργαστήρια τεχνών, θέατρα, κινηματογράφοι κτλ.

Η έρευνα

Η έρευνα ξεκίνησε ως μία προσπάθεια να συλλογής πληροφοριών σχετικά με την υπάρχουσα κατάσταση στο Βόλο. Κάνοντας μία λίστα με τους καλλιτεχνικούς φορείς που έχω ήδη επισκεφτεί και με αυτούς που ήξερα ότι υπήρχαν αλλά ποτέ δεν επισκέφτηκα, ακολούθησε μία επίσκεψη σε όλους αυτούς τους φορείς και με τη βοήθεια ενός ερωτηματολογίου, απαντήθηκαν ερωτήσεις σχετικά με:

1. Το έτος δημιουργίας τους
2. Το έτος λειτουργίας τους
3. Τον τύπο καλλιτεχνικών δρώμενων που υποστηρίζονται από κάθε φορέα (εκθέσεις, συναυλίες κτλ)
4. Το αν συνεργάζεται ο κάθε φορέας με το Δήμο ή ακόμα αν υπάρχει συνεργασία μεταξύ τους
5. Το αν και κατά πόσο υποστηρίζει ο Δήμος Βόλου τα καλλιτεχνικά δρώμενα
6. Τον τύπο των ανθρώπων οι οποίοι προσέρχονται σε αυτούς (ηλικίες, τρόπος ζωής/σκέψης, εκπαιδευτικό επίπεδο) και τέλος
7. Το αν έχει υπάρξει πρόταση για κάποια παρέμβαση ή δημιουργία κάποιων επιπλέον υποδομών στο βασικό κτίριο

Τα αποτελέσματα

Με βάση αυτές τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις δημιουργήθηκαν δύο τοπογραφικοί χάρτες. Ο πρώτος απεικονίζει τη θέση όλων των δημοσίων φορέων που υπάρχουν στο Βόλο, δημιουργώντας πάνω σε αυτόν ένα δίκτυο από κτίρια που βρίσκονται διάσπαρτα μέσα στην πόλη. Κάποια από αυτά συνεργάζονται, κάποια λειτουργούν ανεξάρτητα.

Με βάση τους τοπογραφικούς χάρτες, προέκυψαν ορισμένα καίρια συμπεράσματα. Το κυριότερο αυτών είναι ότι λόγω της πυκνής αστικής δόμησης του Βόλου, είναι δύσκολη η διάθεση εξαιρετικά μεγάλων χώρων για δρώμενα μέσα στον αστικό ιστό, και πολλές φορές οι υπεύθυνοι καταφεύγουν σε λύσεις όπως η μεταφορά θεαμάτων εκτός πόλης. Ο περιορισμένος ωφέλιμος χώρος οδηγεί πολλές φορές τους συντελεστές παραστάσεων να χρησιμοποιούν χώρους, οι οποίοι δεν προορίζονται για θεάματα, αλλά δυναμικά μπορούν. Ένα άλλο συμπέρασμα που προέκυψε είναι ότι αρκετοί φορείς τέχνης έχουν σταματήσει να λειτουργούν, λόγω αδυναμίας του Δήμου να τους χρηματοδοτήσει, λόγω έλλειψης πόρων, προσωπικού ή και ενδιαφέροντος. Μάλιστα, κάποιες πολύ σημαντικές υποδομές του Βόλου, όπως το Στέκι Παιδιού του

Δήμου, το οποίο φιλοξενούσε πολλές δραστηριότητες και ηλικίες, έχουν κατεδαφιστεί. Άλλες υποδομές, όπως το εργαστήριο τεχνών στο Κάραγατς έχουν εγκαταλειφθεί, οπότε και υπέστη βανδαλισμό.

Ο δεύτερος χάρτης αναλύει ακόμη περισσότερο τις δυνατότητες του κάθε φορέα και τους κατηγοριοποιεί ανάλογα με το αν λειτουργούν κανονικά, αν υπολειτουργούν σε σχέση με τις δυνατότητες που μπορούν ή μπορούσαν ενδεχομένως στο

παρελθόν να προσφέρουν, αν δε λειτουργούν πλέον και ακόμη σημειώνονται τα κτίρια που έχουν πιθανώς κατεδαφιστεί.

Οι φορείς που αναλύονται είναι οι εξής:

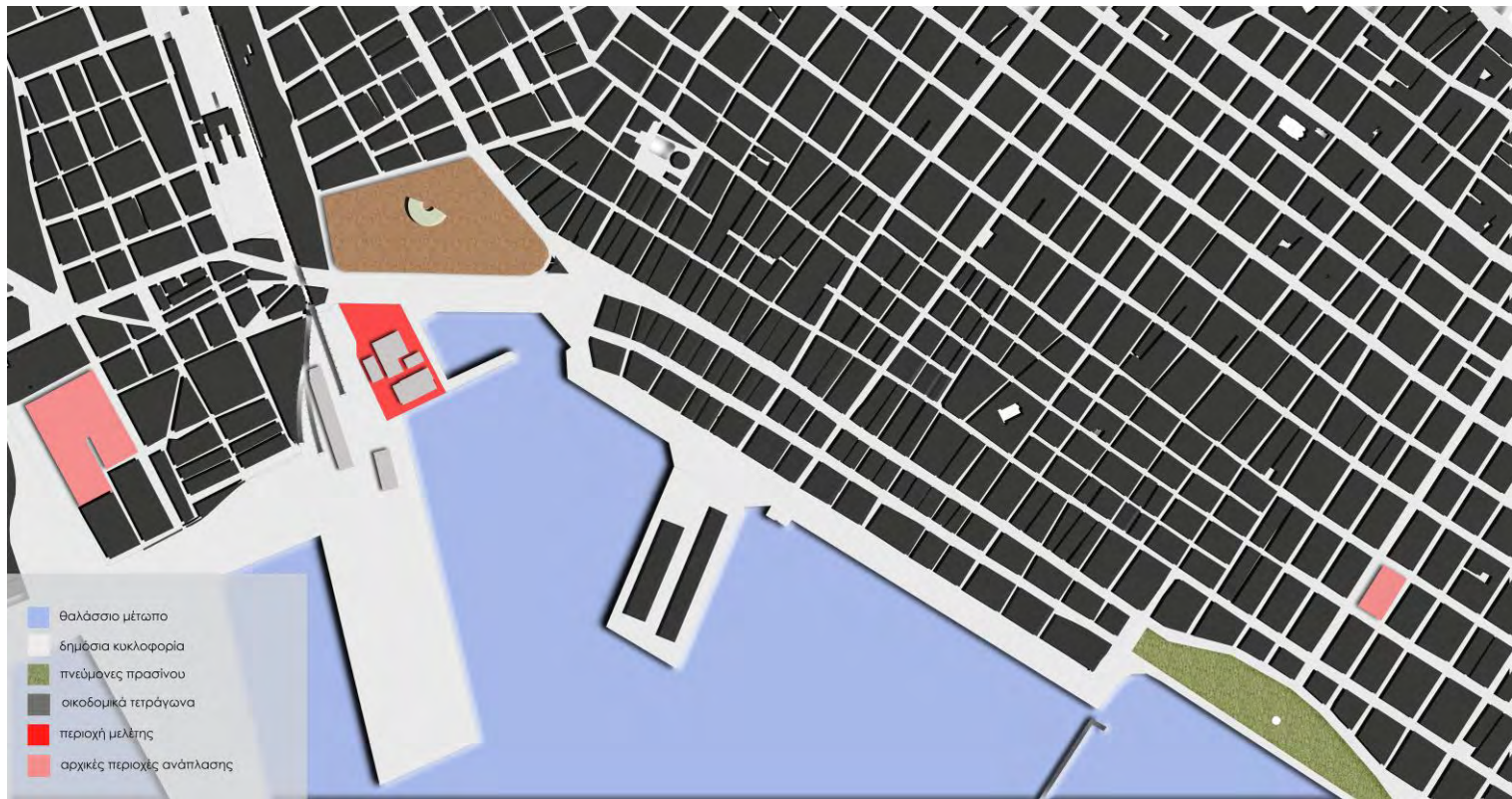
1. Συγκρότημα Τσαλαπάτα
2. Πολυχώρος Παλαιών- Village Cinemas
3. Ορφανοτροφείο Βόλου
4. Εκθεσιακός χώρος- Τελωνείο Βόλου
5. Δημοτικό Θέατρο Βόλου και Ανοιχτό Δημοτικό Θέατρο (Μελίνα Μερκούρη)
6. Τεχνικό Επιμελητήριο
7. Κτίριο Σπίρερ- Δημοτικό κέντρο ιστορίας και τεκμηρίωσης- TEE (Δημοτικό Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης)
8. Δημοτικό Ωδείο Βόλου
9. Κτίριο Giorgio de Chirico
10. Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου
11. Κινηματογράφος Lido
12. Δίαυλος Βιβλιοθήκη
13. Αχίλλειον
14. Κτίριο Παπαστράτου-Θόλος
15. Εξωραϊστική (Θερινός κινηματογράφος) Βόλου
16. Πρώην Στέκι Παιδιού του Δήμου Βόλου
17. Κέντρο Νεότητας Νέας Δημητριάδας
18. Κάραγατς- Θεατρικό εργαστήριο και αθλητικό κέντρο
19. Κέντρο Νεότητας στη Χιλιαδού
20. Παλαιά Ηλεκτρική Εταιρεία
21. Σχολή χορού (δίπλα στην Παλαιά Ηλεκτρική Εταιρεία)

22. Δραματική Σχολή- Αθλητικό Κέντρο
23. ΔΙΕΚ Βόλου
24. Μεταξουργείο
25. Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Ιωνίας
26. Θερινό Δημοτικό Θέατρο Νέας Ιωνίας

Το θέμα

Το θέμα της διπλωματικής είναι η διάχυση της τέχνης μέσα στην πόλη, και συγκεκριμένα μέσα στον αστικό ιστό του Βόλου. Η ιδέα ξεκίνησε ως μία προσπάθεια δημιουργίας εστιών τέχνης σε διάφορα σημεία της πόλης, στα οποία υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Με τον όρο εστίες τέχνης αναφερόμαστε σε κτιριακές υποδομές που μπορούν να φιλοξενήσουν διάφορες μορφές θεάματος, αλλά και διδασκαλίας διαφόρων δραστηριοτήτων οι οποίες συγκαταλέγονται στις καλλιτεχνικές εκφράσεις του ανθρώπου. Δε γίνεται απλά μία συγκέντρωση υποδομών που δεν υπάρχουν σε ένα σημείο, αλλά μέσα από το έργο προτείνεται ένα γενικότερο μοτίβο κωδικοποίησής τους σε περιπτώσεις πυκνής αστικής δόμησης, όπου οι ελεύθεροι προς χρήση χώροι είναι περιορισμένοι. Συγκεκριμένα αναλύοντας κάθε υποσύστημα του έργου αναλύονται τρεις τρόποι τοποθέτησης των υποδομών στην πόλη, όχι ως μεμονωμένες, αλλά τμήματα που αλληλεπιδρούν με προϋπάρχουσες κτιριακές εγκαταστάσεις, δημιουργώντας ένα τελικό αποτέλεσμα τόσο λειτουργικά όσο και αισθητικά ικανοποιητικό στο κοινό.

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

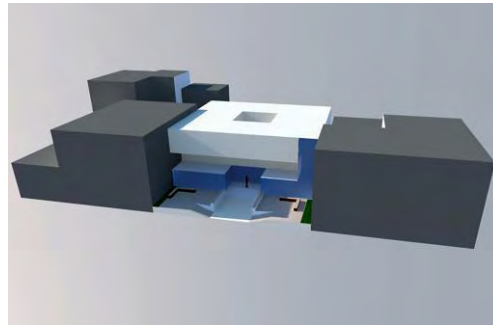
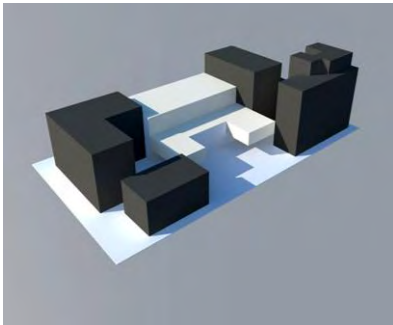
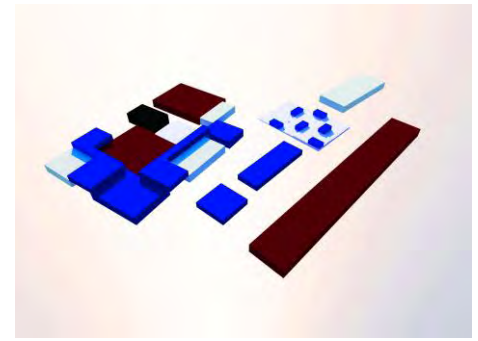
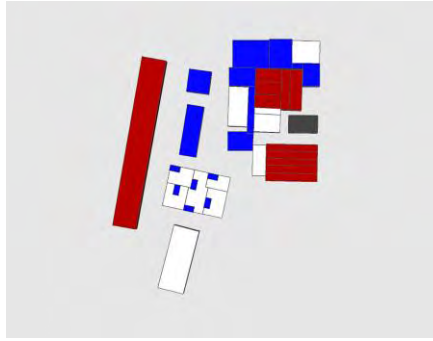
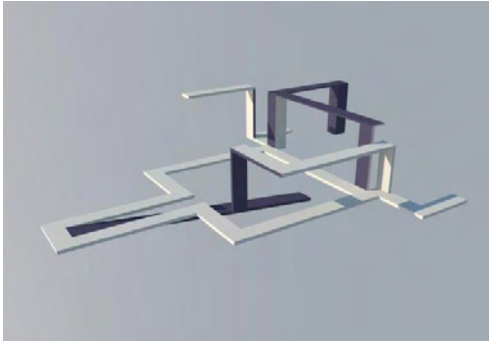

Η περιοχή που επιλέχθηκε περιλαμβάνει το τελωνείο του Βόλου, τρεις πέτρινες αποθήκες, έναν εκθεσιακό χώρο επίσης πέτρινο και έναν στεγασμένο χώρο που παρεμβάλλεται ανάμεσα στα δύο τελευταία. Ο βασικός όγκος του κτιρίου τοποθετείται μπροστά από τις αποθήκες, καταλαμβάνοντας το χώρο που χρησιμοποιείται ως «πλατεία», ως ελεύθερος δηλαδή χώρος περιβαλλόμενος από κτίρια που έχει πρόσβαση από το κοινό. Η συγκεκριμένη περιοχή έχει κάποια στοιχεία που μπορούν να βοηθήσουν κάθε καινούρια κατασκευή να αναδειχθεί με κατάλληλους τρόπους. Η πρόσβαση στην περιοχή γίνεται μέσα από διάφορες κατευθύνσεις, από τη λεωφόρο Λαμπράκη, από την περιοχή των Παλαιών του Βόλου, από το λιμάνι, είτε από το κέντρο και από το παραλιακό μέτωπο. Υπάρχει δηλαδή άμεση πρόσβαση από κάθε κατεύθυνση. Λόγω του σχετικά χαμηλού ύψους των αποθηκών και γενικότερα των κτιρίων στην περιοχή, η περιοχή μπορεί να προσφέρει θέαση επίσης προς όλες τις κατευθύνσεις. Η ύπαρξη του πεζοδρόμου και του ποδηλατοδρόμου μπροστά από την περιοχή την καθιστά επίσης επισκέψιμη από ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, καθώς παρεμβάλλεται στην ομαλή κυκλοφορία των πολιτών, χωρίς να τη διακόπτει. Η στρατηγική θέση της περιοχής ενισχύεται από το γεγονός ότι απέχει όχι πολύ από τις εισόδους/εξόδους της πόλης. Αυτό σημαίνει πως γίνεται άμεσα αντιληπτή από κάποιον που θα έρχεται ή θα φεύγει.

Έννοιες

Το ύψος και η οριοθέτηση των επιμέρους τμημάτων του οικοδομήματος προήλθε από το συνδυασμό των γενικών χαράξεων του εδάφους, τη σχέση του με το περιβάλλον και τα γύρω κτίρια, καθώς και από το βαθμό στον οποίο είναι εφικτή η τροποποίηση όλων των στοιχείων της περιοχής. Όπως προαναφέρθηκε, έγινε μία προσπάθεια υιοθέτησης ενός συστήματος τροποποιήσεων, που σκοπό έχουν την καλύτερη δυνατή σύνδεση του νέου στο προϋπάρχον περιβάλλον και κτίρια. Έτσι, στο καινούριο κτίριο έχουν αποκολληθεί κάποια τμήματα από το βασικό όγκο, αφενός για τη διευκόλυνση της κίνησης σε ορισμένα σημεία, αφετέρου για τη χρήση των υπολειπόμενων τμημάτων ως ωφέλιμοι χώροι του κτιρίου. Κάποια άλλα τμήματα προστίθενται, ώστε να γίνει η κατάλληλη σύνδεση του κτιρίου με τις αποθήκες ανά επίπεδο. Στοιχεία συνδέσεων, όπως σκάλες ράμπες, ακόμη και ολόκληρη διάδρομοι επίσης χρησιμοποιούνται. Τέλος, έχουμε την αντικατάσταση οριοθετημένων χώρων με καινούρια στοιχεία, ώστε να φιλοξενηθούν νέες λειτουργίες έναντι των παλιών.

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πρόγραμμα χρήσεων

Οι λειτουργίες οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στο κτιριακό συγκρότημα είναι οι εξής: χώρος εστίασης-φουαγιέ με κυλικείο, εργαστήρια τεχνών, αμφιθέατρο συνεδριάσεων και δραματολογίας, γραφεία ενημέρωσης, αίθουσα προβολής ψηφιακού υλικού, εργαστήριο υπολογιστών, εργαστήριο μουσικολογίας, αίθουσα προβολών η οποία χρησιμοποιείται και ως χώρος περιπάτου και παρατηρητηρίου και φυσικά η κεντρική σκηνή.

Είσοδος

Ξεκινώντας την περιήγηση μπορεί να διακρίνει κανείς δύο όγκους διαφορετικής μορφής, οι οποίοι ενώνονται με έναν διάδρομο επικοινωνίας αρκετά πλατύ.

Η πλατεία

Η αφαίρεση ενός τμήματος από το επίπεδο του ισόγειου δημιουργεί μία πλατεία κάτω ακριβώς από εκεί όπου στεγάζεται η κεντρική σκηνή στο επόμενο επίπεδο. Με ένα σύστημα κολωνών που στηρίζουν την κεντρική σκηνή, δημιουργείται ένας υπόστεγος χώρος, όπου γίνεται ελεύθερη κυκλοφορία των ανθρώπων, δίχως να παρεμβάλλεται κάποιος όγκος. Στο συγκεκριμένο χώρο γίνεται εκτόνωση του κοινού το οποίο εξέρχεται από το αμφιθέατρο και έτσι η ανάπλασή του περιορίζεται σε δημιουργία τριγωνισμών-κλίσεων του εδάφους, καθώς και σε κάποια σκαλοπάτια τα οποία σβήνουν σταδιακά με την κλίση.

Το ισόγειο

Βαδίζοντας στο διάδρομο επικοινωνίας μπορεί κανείς να διακρίνει έναν «σταυρό», ο οποίος είναι αποτέλεσμα της γραμμής του διαδρόμου και της κυκλοφορίας στο ισόγειο που τον τέμνει. Το αριστερό άκρο του σταυρού καταλήγει σε έναν ανοιχτό χώρο, ο οποίος λειτουργεί σαν καφετέρια και χώρος εστίασης για το κοινό και υπάρχει η δυνατότητα να κλείνει κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, ώστε να μην είναι προσβάσιμο από τον καθένα. Στον ίδιο χώρο υπάρχει το γραφείο ενημέρωσης και πληροφόρησης του κοινού, καθώς και το εκδοτήριο εισιτηρίων για παραστάσεις στο αμφιθέατρο ή για δρώμενα που λαμβάνουν χώρα στην

κεντρική σκηνή. Στο δεξί άκρο του σταυρού βρίσκεται η είσοδος στο αμφιθέατρο, το οποίο χρησιμοποιείται ως αίθουσα προβολών, αίθουσα σεμιναρίων, αλλά και ως εργαστήριο δραματουργίας-θεάτρου για σπουδαστές υποκριτικής. Πίσω από το αμφιθέατρο διακρίνονται κάποιοι βοηθητικοί χώροι, αποθηκευτικός χώρος, βεσιτάριο και οι τουαλέτες.

Τα εργαστήρια τεχνών

Στο τέλος του διαδρόμου διακρίνεται η έξοδος προς τις παλιές αποθήκες. Ο διάδρομος έχει δημιουργηθεί με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε από την αρχή μέχρι το τέλος του να συνδέει το βασικό κτίριο με τις παλιές αποθήκες, στις αποθήκες στεγάζονται κάποια εργαστήρια, των οποίων η πρόσβαση επιτυγχάνεται μέσω του στεγασμένου χώρου ανάμεσα σε αυτές και στον εκθεσιακό χώρο, του οποίου η είσοδος βρίσκεται ακριβώς μπροστά από την έξοδο του διαδρόμου. Στις παλιές αποθήκες στεγάζεται: ένα εργαστήριο ζωγραφικής, ένα εργαστήριο χαρακτικής, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως εργαστήριο λιθογραφίας και επεξεργασίας ψηφιδωτού και ένα εργαστήριο χορού. Απέναντι ακριβώς βρίσκεται φυσικά ο εκθεσιακός χώρος, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διάφορα είδη εκθέσεων.

Ο διάδρομος επικοινωνίας

Πίσω στο βασικό κτίριο, η επικοινωνία του ισόγειου με τον πρώτο όροφο επιτυγχάνεται με ένα βασικό κλιμακοστάσιο με ανελκυστήρα καθώς και με ένα δευτερεύον. Το πρώτο οδηγεί στη συνέχεια του διαδρόμου επικοινωνίας στο επόμενο επίπεδο και το δεύτερο καταλήγει σε ένα άλλο σημείο του, δίπλα στην έξοδο του αμφιθεάτρου. Η λογική του διαδρόμου επικοινωνίας δύο όγκων ενός κτιρίου υιοθετείται και στον όροφο, μόνο που εδώ έχουμε μία προσθήκη: ο διάδρομος συνεχίζεται ενώνοντας τον καινούριο όγκο με τις παλιές πέτρινες αποθήκες, δημιουργώντας μία «κορδέλα», πλάτους τεσσάρων μέτρων και μήκους όσο η έκταση του μήκους του κτιρίου. Ο διάδρομος αυτός δεν έχει παράθυρα στα πλάγια, αντίθετα όλο το φως προέρχεται από τα ανοίγματα στα άκρα του, καθώς και από το υαλοστάσιο που υπάρχει στο ταβάνι. Η προέκταση αυτή δημιουργεί τον υπόστεγο χώρο στο ισόγειο ανάμεσα στις αποθήκες και στο νέο κτίριο. Ανεβαίνοντας λοιπόν τη σκάλα, το δεξί τμήμα του διαδρόμου οδηγεί στην είσοδο προς την κεντρική σκηνή, το “stage”, ενώ το αριστερό τμήμα οδηγεί στην προέκτασή του.

Η κεντρική σκηνή

Πρόκειται για μία κατασκευή, η οποία στηριζόμενη στις κολώνες του ισόγειου, δημιουργεί τον υπόστεγο χώρο, την πλατεία στο ισόγειο. Η κατασκευή χρησιμοποιείται ως σκηνικός χώρος για διάφορα δρώμενα που μπορεί να λαμβάνουν χώρα στην πόλη. Το εσωτερικό του αποτελείται από 4 ράμπες περιμετρικά του χώρου, οι οποίες ανεβαίνουν κατά 1 μέτρο σε κάθε πλευρά, ανεβάζοντας κάποιον στα 4 μέτρα στο τελευταίο επίπεδο. Μπροστά από τις ράμπες διακρίνονται πρόβολοι πλάτους μέχρι και 5 μέτρων, στους οποίους μπορεί να μεταφερθεί κάποιος μέσω μιας σειρά σκαλοπατιών. Οι πρόβολοι πάχους 30 εκατοστών χρησιμοποιούνται αντί των καθισμάτων και ο θεατής μπορεί να σταθεί ή ακόμη και να καθίσει πάνω σε αυτούς. Στο τελευταίο επίπεδο υπάρχει μία καφετέρια/μπαρ, η οποία έχει επίσης θέα προς το σκηνικό χώρο, επιτρέποντας σε όποιον βρίσκεται σε εκείνο το επίπεδο να απολαμβάνει παράλληλα ξεκούραση, αλλά και κάποιο θέαμα. Πάνω από αυτό το επίπεδο τοποθετούνται γυάλινα στοιχεία, τα οποία αφήνουν ακάλυπτο το κενό πάνω από το σκηνικό χώρο, το οποίο παρόλα αυτά με μετακινήσεις τμημάτων μπορεί να κλείσει σε περίπτωση δυσμενών συνθηκών.

Η αίθουσα προβολών/παρατηρητηρίου/περιπάτου

Στο αριστερό άκρο του διαδρόμου βρίσκεται η είσοδος προς την αίθουσα που έχει δημιουργηθεί πάνω στις στέγες του εκθεσιακού και του στεγασμένου χώρου. Στηρίζεται με μία σειρά από κολώνες, οι οποίες «κυκλώνουν» τους δύο χώρους. Η μία πλευρά κολωνών έχει προκύψει με ενίσχυση των πέτρινων που υπάρχουν ήδη με μεταλλικό σκελετό. Όλη η κατασκευή στηρίζεται σε πλευρικά δοκάρια, τα οποία δεν ακουμπάνε τις στέγες, αλλά παραλαμβάνουν τα φορτία στα πλάγια. Πάνω από τις στέγες δεσπόζουν μεταλλικά διαζώματα σε διάφορα επίπεδα, ανάλογα με το ύψος της στέγης στο οποίο είναι τοποθετημένα κάθε φορά. Τα διαζώματα δεν είναι συνεχόμενα, αλλά διακόπτονται σε διάφορα σημεία, στα οποία είναι δυνατή η θέαση των στεγών ακριβώς από κάτω. Η κατασκευή δεν υποστηρίζεται το χειμώνα, καθώς είναι ανοιχτή από τις 3 πλευρές της, δημιουργώντας ένα είδος πέργκολας, στην οροφή της οποίας στηρίζονται γυάλινα διαμήκη στοιχεία, παρεμβαλλόμενα από έναν μεταλλικό σκελετό. Έτσι, μπορεί κάποιος να περπατήσει πάνω σε αυτά τα επίπεδα, να καθίσει και να αγναντέψει τη θέα προς την παραλία ή ακόμη και να είναι θεατής σε κάποιο είδος προβολής που είναι πιθανό να λαμβάνει χώρα μέσα στην αίθουσα.

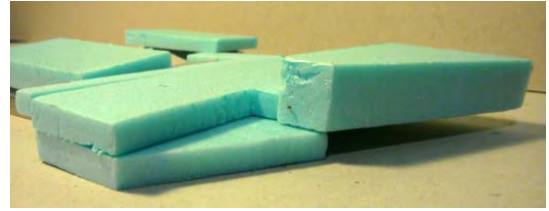
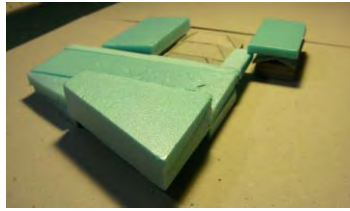
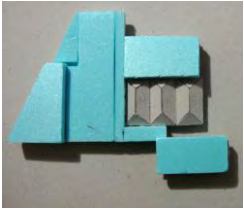
Η αίθουσα μουσικής-μουσικολογίας

Στην ίδια λογική με την αίθουσα περιπάτου, η δεξιά πλευρά του διαδρόμου επικοινωνίας καταλήγει στη στέγη ενός άλλου κτιρίου διπλανού, πάνω από την οποία έχουν επίσης τοποθετηθεί μεταλλικά διαζώματα, αυτή τη φορά όμως ως ενιαία στοιχεία. Στην αίθουσα αυτή, η οποία έχει αντίστοιχα γυάλινα τμήματα στην οροφή, πραγματοποιούνται μαθήματα μουσικής και μουσικολογίας προς κάθε ενδιαφερόμενο. Η κατασκευή της συγκεκριμένης αίθουσας δίνει την αίσθηση μίας αμφιθεατρικής αίθουσας, στο χαμηλότερη στάθμη της οποίας τοποθετείται ο υπεύθυνος και στο υψηλότερο οι μαθητευόμενοι.

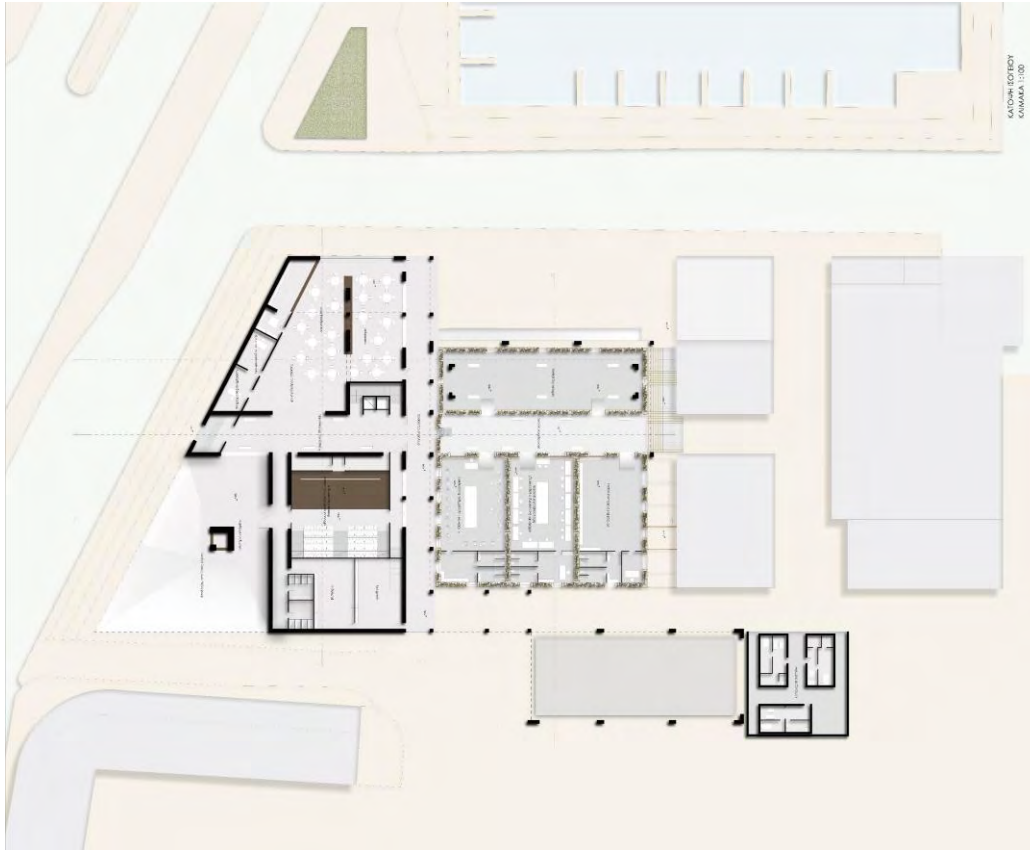
Η αίθουσα προβολής ψηφιακού υλικού και το εργαστήριο Η/Υ

Απέναντι από την αίθουσα-παρατηρητήριο, στην άλλη πλευρά του διαδρόμου υπάρχει η αίθουσα προβολής ψηφιακού υλικού. Σε αυτήν την αίθουσα οι πληροφορίες περιορίζονται σε κάθετες οθόνες LED, πάνω στις οποίες μπορεί να προβληθεί ό,τι ακριβώς απασχολεί τον κάθε ενδιαφερόμενο. Οι οθόνες δεν προβάλλονται ταυτόχρονα, αλλά αναβοσβήνουν ανάλογα με τις συνθήκες, δημιουργώντας ένα παιχνίδι με το προβαλλόμενο/αντανακλώμενο φως και το σκοτάδι. Δίπλα ακριβώς υπάρχει η αίθουσα ηλεκτρονικών υπολογιστών, στην οποία μπορεί να έχει πρόσβαση ο κάθε ενδιαφερόμενος.

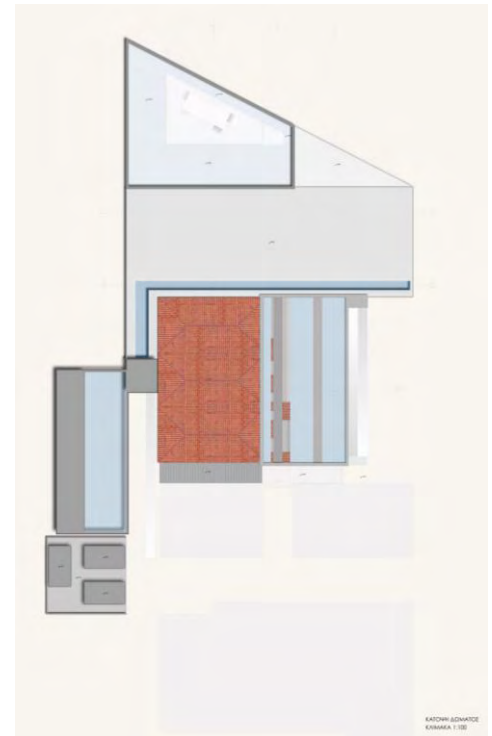
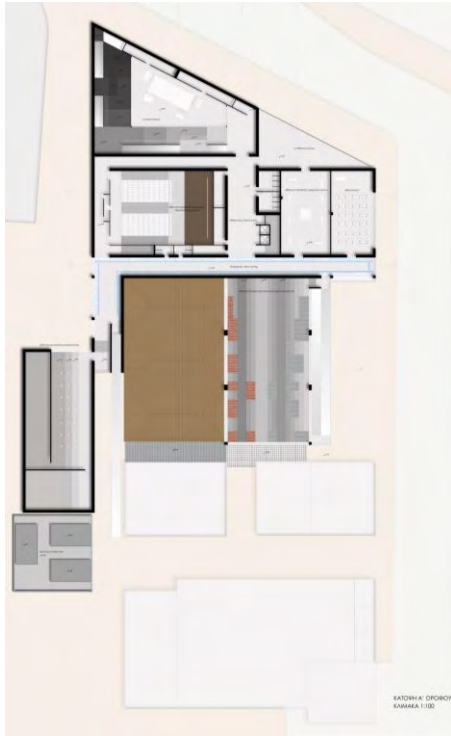
Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

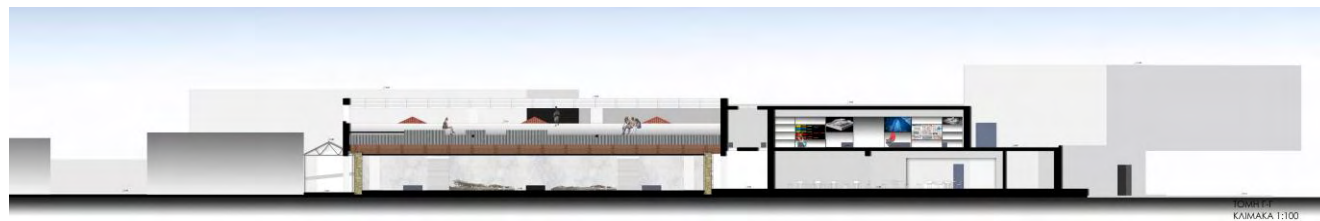
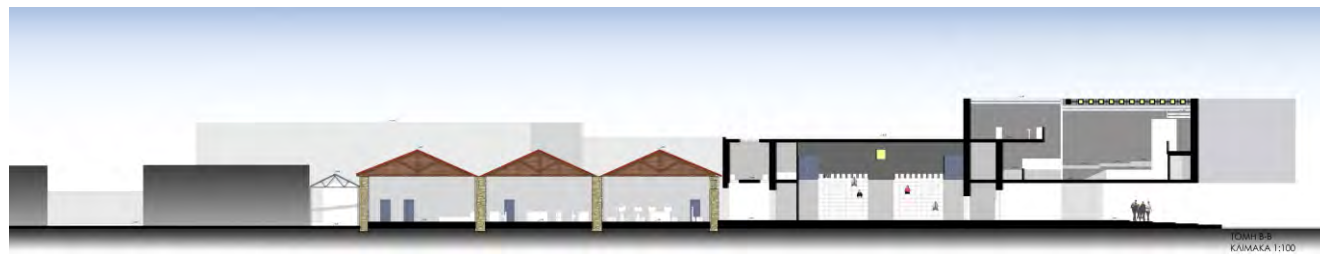
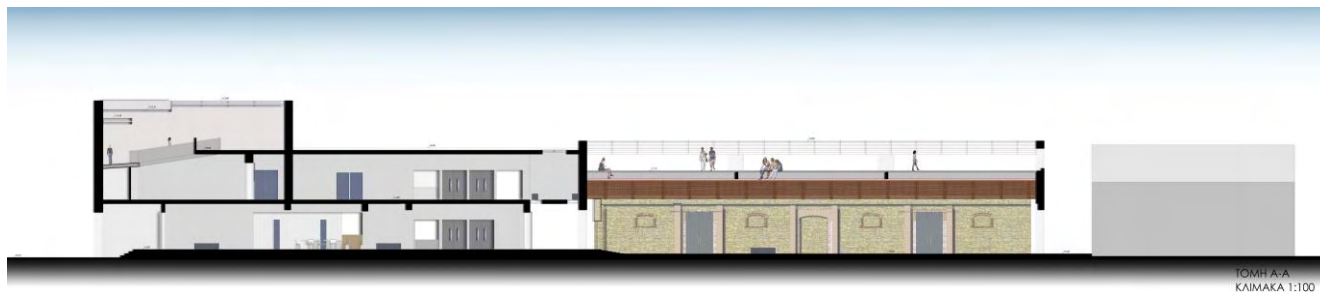
Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

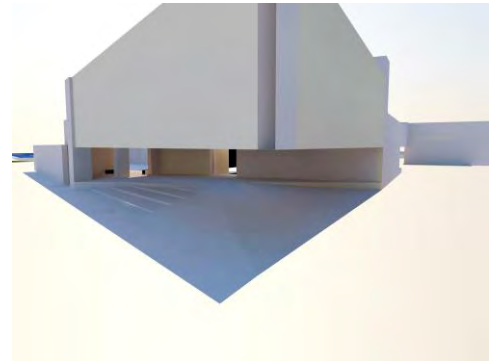
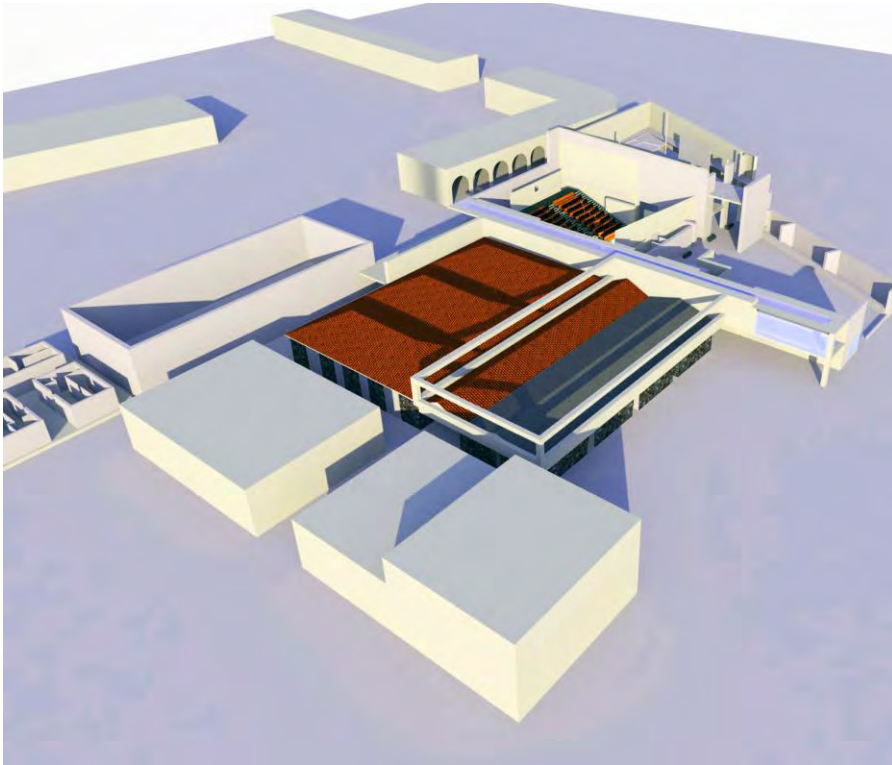
Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

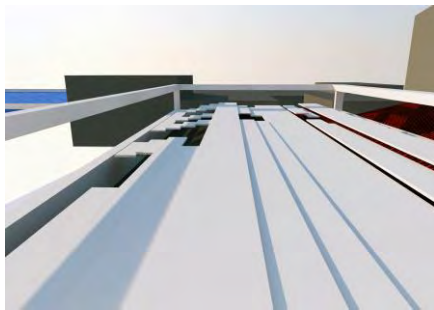
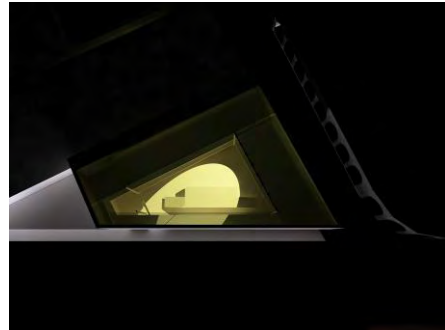
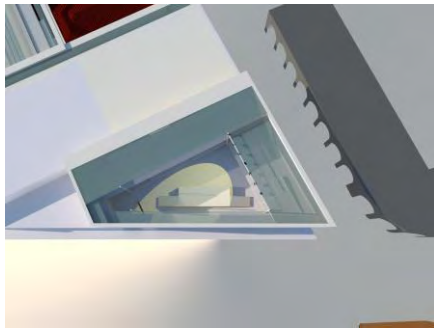
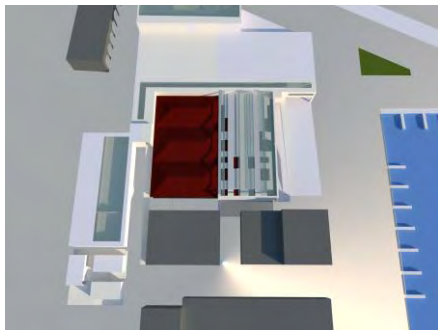

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλου

Πολυχώρος τέχνης στην πλατεία Τελωνείου στα Παλαιά Βόλο

